

Arrest

nr. 170 304 van 21 juni 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X (alias X), die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 24 april 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 maart 2015, tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een asielzoeker die reeds de vluchtelingenstatus werd toegekend in een andere lidstaat van de E.U.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 10 augustus 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2015.

Gelet op de beschikking van 3 september 2015, waarbij de beschikking van 10 augustus 2015 wordt ingetrokken.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die *loco* advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. ALLYNS die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*"WEIGERING VAN INOVERWEGINGNAME VAN EEN ASIELAANVRAAG
in hoofde van een asielzoeker die reeds de vluchtelingenstatus werd toegekend in een andere*

lidstaat van de E.U.

T., R. M.

Nationaal nummer: (...)

CG nummer: (...)

DVZ nummer: (...)

Asielaanvraag: 05/03/2014

Overdracht CGVS: 17/04/2014

U werd op 19 mei 2014 van 14u34 tot 17u33 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat Meester Dikonda loco Meester Luytens heeft het volledige gehoor bijgewoond.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en een Arabisch soennitisch moslim te zijn. U bent geboren op 2 januari 1982 in Idlib. Vanaf uw twaalfde ging u regelmatig naar Libanon om er te werken. In 1999 bent u vertrokken naar Griekenland, maar twee jaar later werd u gerepatrieerd naar Syrië. U betaalde smeergeld aan de ambtenaren op de luchthaven opdat ze u niet naar het leger zouden overbrengen om uw militaire dienstplicht te vervullen. U keerde terug naar Idlib en vroeg er uw militair boekje aan en bracht het uitstel voor uw legerdienst in orde. In Idlib werd u echter meerdere malen opgeroepen door de veiligheidsdiensten en ondervraagd over uw illegaal vertrek uit Syrië. U hebt meer dan 3 000 dollar smeergeld betaald en uiteindelijk diende u een verzoeningszitting bij te wonen in de rechtbank. Na de betaling van 500 lira mocht u beschikken en na drie maanden bent u teruggekeerd naar Griekenland. U hebt er een werkvergunning geregeld en werkte als tegelzetter op Kreta. Uw werkvergunning werd echter in 2009 niet meer verlengd, waardoor uw verblijf in Griekenland illegaal werd. In 2013 besloot u Griekenland te verlaten omdat u voelde dat de druk op buitenlanders toenam; u kwam 's avonds niet meer buiten omdat u schrik had van de aanhangers van racistische partijen. U besloot naar Zweden te gaan omdat uw twee broers er in 2012 erkend zijn als vluchteling. Onderweg werd u echter op de luchthaven van Boedapest (Hongarije) aangehouden, omdat u met een vals paspoort reisde. U had uw Syrische paspoort begin 2008 door de Syrische ambassade in Griekenland niet meer kunnen laten verlengen omdat u uw legerdienst nog niet had vervuld. Uw vingerafdrukken werden genomen en u werd verplicht in Hongarije asiel aan te vragen.

In Hongarije voelde u zich echter onder druk gezet. U werd vernederd en voelde zich behandeld als een crimineel of terrorist. Toen u in het opvangcentrum van Bicske verbleef, kwam op een dag een delegatieteam van de Verenigde Naties langs om de situatie in de opvangcentra te onderzoeken. U hebt toen ongeveer twee uur met de leden van het delegatieteam samengezeten en beschreven hoe slecht de mensen in het opvangcentrum werden behandeld.

U verklaart dat u in Hongarije werd erkend als vluchteling. Nadat u werd erkend als vluchteling, bent u nog tot 28 februari 2014 in het opvangcentrum van Bicske gebleven, maar daarna had u geen recht meer op opvang en moest u zelf op zoek gaan naar een onderkomen. Toen u op 28 februari boodschappen was gaan doen, belette het bewakingspersoneel dat u het opvangcentrum opnieuw betrad. U probeerde uw advocaat te contacteren maar u kon hem niet bereiken. Ondertussen was de politie ook ter plaatse gekomen en smeekte u de bewakers om nog twee dagen langer in het opvangcentrum te mogen blijven. Zij namen echter uw paspoort en identiteitskaart af en dreigden deze documenten niet terug te geven als u niet zou vertrekken. Uiteindelijk bent u nog drie dagen in het opvangcentrum gebleven en intussen legde u contacten om een huis te zoeken. Omdat u de taal niet sprak, kon u geen onderdak vinden en besloot u naar België te komen. Op 3 maart 2014 nam u vanuit Boedapest het vliegtuig naar Brussel. Op 5 maart 2014 vraagt u asiel aan bij de bevoegde Belgische instanties. U verklaart nog liever te willen terugkeren naar Syrië dan naar Hongarije.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: een Hongaarse identiteitskaart, een Hongaars Travel Document for Refugee, uw Syrische identiteitskaart, een kopie van uw militair boekje en een brief van het Rode Kruis. Op 22 juli 2014 bezorgt uw advocate een brief met een kopie van uw Syrisch paspoort.

B. Motivering

Na onderzoek van alle elementen aanwezig in uw administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen.

Opgrond van uw verklaringen en destukken in uw administratief dossier blijkt dat u door de Hongaarse autoriteiten op 22 januari 2014 een Hongaarse identiteitskaart en op 10 februari 2014 een Travel

Document for Refugee' werden uitgereikt omdat u op 16 december 2013 in Hongarije als vluchteling werd erkend (CGVS, p. 10).

Het Europees gemeenschapsrecht voorziet in de mogelijkheid een asielaanvraag van een vreemdeling die reeds als vluchteling erkend werd in een andere Europese lidstaat als niet-ontvankelijk te verklaren. Conform dit Europees gemeenschapsrecht, neemt de Commissaris-generaal op basis van artikel 57/6/3 van de Vreemdelingenwet de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 niet in overweging wanneer een andere lidstaat van de Europese Unie de vluchtelingenstatus heeft toegekend aan de asielzoeker, tenzij deze laatste elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich in deze EU-lidstaat niet langer kan beroepen op de bescherming wegens het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

In casu heeft u geen elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Hongarije verlaten heeft omwille van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. In het kader van uw huidige asielaanvraag beroept u zich op uw levensomstandigheden in Hongarije. U verklaart dat u van 28 augustus 2013 tot 28 februari 2014 in het opvangcentrum van Bicske verbleef. U stelt dat er chaos heerste in het opvangcentrum en dat u pas na drie maanden een eigen bed toegewezen kreeg. Daarnaast verklaart u dat het personeel racistisch was en de asielzoekers als criminelen en terroristen behandelde. U stelt dat er in die periode een delegatie van de Verenigde Naties op bezoek was gekomen om de levensomstandigheden in het opvangcentrum te onderzoeken, maar dat dit slechts een schijnvertoning was. Voorts hekelt u dat u op 28 februari 2014 de toegang tot het opvangcentrum werd geweigerd omdat u een maand eerder was erkend als vluchteling en aldus zelf een onderkomen diende te zoeken. Na een geschil met de bewakers, mocht u nog enkele dagen in het opvangcentrum blijven en intussen hebt u geprobeerd om onderdak te vinden. U stelt echter geen woonplaats te hebben gevonden omdat u geen Hongaars sprak. Toen u enkele dagen later definitief het opvangcentrum diende te verlaten, hebt u onmiddellijk het vliegtuig genomen naar België. Dient hier echter te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde redenen voor uw vertrek uit Hongarije in 2014 van louter socio-economische aard zijn.

In deze verschilt uw situatie van een erkend vluchteling grondig met de situatie van een asielzoeker. U geniet als erkend vluchteling binnen de EU van een bijzondere bescherming tegen refoulement. Alsook zijn, overeenkomstig het Europees gemeenschapsrecht, aan uw vluchtelingenstatus een verblijfsrecht en verschillende rechten en voordelen verbonden inzake de toegang tot werkgelegenheid, sociale zekerheid, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratievoorzieningen. Het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische omstandigheden tussen de verschillende EU-lidstaten doet hieraan geen afbreuk. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze toegang heeft tot huisvesting, werk en andere sociale voorzieningen, geldt dit eveneens voor vreemdelingen die de vluchtelingenstatus verkregen hebben binnen de EU. De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan erkende vluchtelingen rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, houdt in uw hoofde geen vervolging in overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van dezelfde wet. U werd als vluchteling erkend in Hongarije, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan uw vluchtelingenstatus en waarvan u gebruik kunt maken.

Voor wat betreft uw concrete situatie, het feit dat het opvangcentrum werd bewaakt door politieagenten en dat het personeel racistisch omging met de vluchtelingen, dient vastgesteld dat dit niet oploopt tot een situatie waarin men kan spreken van een onmenselijke of vernederende behandeling. U haalt geen concrete elementen aan waaruit dit immers zou blijken. Dat u het opvangcentrum op een bepaald moment diende te verlaten, lijkt bovendien een logisch gevolg te zijn van het feit dat u een maand eerder was erkend als vluchteling. U stelt dat verschillende organisaties u hadden beloofd om huisvesting te helpen zoeken, maar dat ze dit niet hebben gedaan. Deze gang van zaken lijkt echter niet te kunnen worden herleid tot u persoonlijk, maar lijkt een algemeen gegeven te zijn in de opvangcentra. U verklaart immers dat veel mensen de opvang verlieten zonder een dak boven hun hoofd te hebben. Uit uw verklaringen blijkt daarenboven niet dat u doorgedreven pogingen heeft ondernomen om een woonplaats te vinden. U stelt immers dat u onmiddellijk nadat u het opvangcentrum diende te verlaten, naar België bent vertrokken. Door deze manier van handelen kan het CGVS dan ook concluderen dat u de indruk wekt heel snel naar België te zijn gekomen en dat u tijdens uw verblijf in Hongarije weinig of geen moeite hebt gedaan om huisvesting te vinden of om de Hongaarse taal te leren of werk te zoeken (CGVS, pp. 11-13).

In het licht van bovenstaande vaststellingen kan er bijgevolg vanuit worden gegaan dat uw fundamentele rechten als vluchteling verzekerd zijn in Hongarije, dat Hongarije het non-refoulement beginsel naleeft, evenals dat uw levensomstandigheden er niet als onmenselijk of mensonterend

kunnen worden beschouwd zoals bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en Fundamentele Vrijheden.

Voor het overige kan nog gewezen worden op verschillende mogelijkheden om zich te vestigen in België als vreemdeling die reeds de vluchtelingenstatus bekomen heeft in een andere EU-lidstaat. Als erkend vluchteling kan u de EU-status van langdurig ingezetene verkrijgen in Hongarije en op basis hiervan een vestigingsrecht bekomen in België, mits voldaan aan de voorwaarden zoals vastgelegd in artikel 61/7, § 1 van de Vreemdelingenwet. Eveneens kan gewezen worden op de mogelijkheid om een vraag tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling. Artikel 93 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorziet dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden gevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking gedurende achttien maanden in België verbleven heeft en de duur van zijn verblijf niet om een welbepaalde reden werd beperkt.

Het Commissariaat-generaal onderscheidt voor het overige geen concrete elementen waaruit kan blijken dat u verhinderd zou zijn om zich terug naar Hongarije te begeven en zich toegang te verschaffen, rekening houdende met uw geldige Hongaarse verblijfstitel, zoals blijkt uit uw verklaringen en de neergelegde stukken.

De door u neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande bevindingen. De Hongaarse identiteitskaart en het Hongaars Travel Document for Refugee' hebben betrekking op het feit dat u in Hongarije werd erkend als vluchteling en dit staat hier niet ter discussie. Uw Syrische identiteitskaart, een kopie van uw militair boekje en de kopie van uw Syrische paspoort zijn een indicatie van uw Syrische herkomst en identiteit en ook deze zaken worden hier niet betwist. Over de door u neergelegde brief die werd opgesteld door het Rode Kruis over uw behandeling bij een psycholoog, dient vastgesteld dat deze brief van heel algemene aard is en evenmin geen ander licht werpt op bovenstaande appreciatie, namelijk dat u als vluchteling werd erkend in Hongarije, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan uw vluchtelingenstatus en waarvan u gebruik kunt maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/3 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, op het feit dat u gezien uw erkenning als vluchteling niet mag worden teruggeleid naar Syrië, maar dat u wel naar Hongarije kan worden teruggeleid."

2. Over de rechtspleging

Verzoeker wijst in het verzoekschrift op het feit dat geen nota met opmerkingen werd neergelegd. De Raad merkt op dat de Commissaris-generaal niet verplicht is om dit procedurestuk neer te leggen en het ontbreken ervan geen enkel gevolg heeft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In de synthesesamenvatting vat verzoeker zijn middel samen als volgt:

"Schending van artikelen 20 tem 35 van de herschikte kwalificatierichtlijn 2004/83/EG, van artikelen 57/6/3 §4, 48/5 §4 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980, alsook van de artikels 1 tem 4 van Wet op de uitdrukkelijke motiveringsplicht, de beginselen van behoorlijk bestuur en inzonderheid het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, de manifeste appreciatiefout.

[citaat artikel 57/6/3, § 4 van de vreemdelingenwet]

[citaat artikel 48/5, § 4 van de vreemdelingenwet]

Gelet op de wettekst van artikel 57/6/3 Vw dient verzoeker dus aan te tonen dat hij zich in Hongarije niet (langer) kan beroepen op de bescherming die hij reeds heeft verkregen wegens het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

De bestreden beslissing stelt dat verzoeker dit niet heeft aangetoond maar hierbij bevooroordeeld is door het feit dat Hongarije een EU land is en het manifest bij een zéér oppervlakkig onderzoek heeft gehouden,

1. zonder rekening te houden met de concrete en individuele gegevens die door de asielzoeker werden aangevoerd; dat de bestreden beslissing stereotiep is;

-Zo hield de bestreden beslissing geen rekening met de voorgeschiedenis van verzoeker :

Terwijl deze reeds eerder Griekenland verliet omwille van de angst voor racistisch geweld, waartegen de politie geen bescherming kon bieden; dat hij omwille van die situatie reeds overwogen had om terug te keren naar Syrië, anno 2013 (zie gehoorverslag p 4, onderste helft, p. 5 en ook p.6 §2) ("in mijn land kan ik in eer en waarde doodgaan").

-Noch met het kwetsbaar profiel van verzoeker, stellende dat de brief van de psycholoog van algemene aard is.

Terwijl verzoeker manifest een kwetsbaar profiel heeft, ten eerste in zijn hoedanigheid van asielzoeker maar dit ook ondersteund wordt in het bijzonder door het feit dat in België wel degelijk geoordeeld werd dat hij psychische bijstand nodig had en hij hiervoor doorverwezen werd naar CARDA.(bijkomend stuk 4)

-Noch met zijn verklaringen en de persoonlijke belevenissen

Terwijl verzoeker zich immers beroept op de mensonwaardige levensomstandigheden in Hongarije, meer bepaald het ontbreken van socio-economische, medische en juridische bijstand , met name in een klimaat van algemene vijandigheid en discriminatie tov vreemdelingen, in het bijzonder van Arabische origine; dat hij op gedetailleerde wijze de opvangomstandigheden en de onmenselijke behandeling in het kamp van Bishka beschreef (p. 8 tem 11); dat hij melding maakte van het feit dat vele asielzoekers zelfmoord pleegden of stierven door ziekte en gebrek aan passende medische begeleiding...; dat hij zelf ook aanwezig was tijdens het bezoek van de VN delegatie die trouwens een onderzoek heeft gedaan naar de slechte opvangomstandigheden in Hongarije (zie stuk 3).

Het feit dat er ook niet werd geïnvesteerd in enige begeleiding en taalopleiding (zie gehoor p. 11 § 3 en p. 12 onderaan bvb 2e § van onderaan) gedurende de asielprocedure is tekenend voor het gebrek aan interesse van de autoriteiten om toekomstperspectief te bieden in hun land aan erkende asielzoekers.

Inderdaad, het beleid is erop gericht de immigratie te vermijden door enerzijds de toegang te verhinderen en anderzijds ervoor te zorgen dat zij die toch het land binnenkomen, dit ook weer zo snel mogelijk zouden verlaten; zoals gezegd wordt dit bevestigd in de objectieve rapportering (zie nogmaals stuk 3 met alle verwijzingen) (zie verklaring p. 12 laatste § onderaan)

2. Zo maakte zij ook manifeste beoordelingsfouten waar zij stelde dat

- de aangehaalde redenen "louter" van socio-economische aard zijn, waarbij dient opgemerkt te worden dat zij het bestaan van deze problemen niet betwist;

- en het probleem minimaliseert en/of miskent waar zij het houdt op "mogelijke verschillen in de algemene economische omstandigheden tussen de verschillende lidstaten".

Terwijl de Herschikte Kwalificatierichtlijn omschrijft wat het inhoudt om internationale bescherming te krijgen. Zie artikelen 20 t.e.m. 35. Dit betekent bescherming tegen refoulement, verkrijgen van een verblijfstitel en reisdocumenten, maar ook, bijvoorbeeld:

□ de nodige bijstand in de zin van sociale bijstand ontvangen zoals de onderdanen van die lidstaat;

toegang tot de gezondheidszorg krijgen onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend;

□ toegang tot huisvesting hebben, onder vergelijkbare voorwaarden als andere onderdanen van derde landen die legaal op hun grondgebied verblijven;

bieden de lidstaten toegang tot integratieprogramma's welke zij passend achten om rekening te houden met de specifieke behoeften van personen met de vluchtelingenstatus of de subsidiairebeschermingsstatus, of zorgen zij voor de omstandigheden waaronder de toegang tot dergelijke programma's gewaarborgd is.

In het arrest M.S.S. heeft het EHMR al gesteld dat het vermoeden van reële bescherming in een andere EU-lidstaat een weerlegbaar vermoeden is.

Objectieve rapporten, waarvan het CGVS kennis heeft, bevestigen duidelijk dat deze rechten zoals voorzien in het Herschikte Kwalificatierichtlijn helemaal niet worden voorzien in Hongarije. Zie bijvoorbeeld:

ProAsyl, Hungary: Refugees between detention and homelessness, oktober 2013, <http://bordermonitoring.eu/files/2012103/Hungary-Report-English-Translation.pdf>

□ Commissioner for Human Rights of the Council of Europe, Report following his visit to Hungary from 1 to 4 July 2014, CommDH(2014)21, 16 december 2014, §§167-177, <http://www.refworld.org/docid/54905c1d4.html>

"167. The Hungarian authorities granted international protection to 415 persons, including 87 refugees, in 2012 and 415 persons, including 198 refugees, in 2013. In spite of these relatively limited numbers, the Commissioner is concerned that refugees and other beneficiaries of international protection in Hungary face serious integration challenges which threaten their enjoyment of social and economic

rights, including a real risk of becoming homeless, high levels of unemployment, and problems in accessing health care services."

- UNHCR, Hungary as a country of asylum. Observations on the situation of asylum-seekers and refugees in Hungary, 24 April 2012, §§69-81, <http://www.refworld.org/docid/4f9167db2.html>

"72. UNHCR has observed that the present integration system has proven to be ineffective in equipping beneficiaries of international protection with the skills and support required for integration. As a result, recognized refugees may soon move on to other EU Member States. If returned to Hungary, they often become homeless. Homeless refugees reportedly face threats and physical violence, with single women and vulnerable persons particularly at risk.

77. After living in Bicske for six months, most refugees do not manage to find employment, lacking any detailed knowledge of employment conditions. Many are also unable to access health services, being without their own financial possibilities. Many lack the ability to speak or communicate effectively in Hungarian. There is little support to further develop skills refugees already possess and to help them find their way into the job market.⁹⁰

78. In the absence of a governmental agency with specific responsibility for promoting refugee integration at community level, many refugees have no effective opportunity to exercise their rights as provided for under the 1951 Convention and in other international and regional human rights treaties, including the right to adequate housing. They rely mostly on fragmented, under-funded and project-based refugee support services in Budapest, which cannot provide solutions to what constitutes a structural problem, requiring a strategic and cross-departmental response. Whether sleeping rough or having found accommodation, refugees have reported suffering discrimination and physical and verbal harassment in all areas of their lives. Refugees who are visibly different (as well as Roma and LGBTI people) often face various manifestations of xenophobia and discrimination."

--> Zie ook rapport van UNHCR in 2010, Refugee Homelessness in Hungary, <https://www.ecoi.net/fileupload/122612705451754bb4b9ac2.pdf>

- Hungarian Helsinki Committee, maart 2015, <http://helsinki.hu/wp-content/uploads/Asylum-2015-Hungary-press-info-4March2015.pdf>

"Recognised refugees often face insurmountable difficulties when trying to integrate into Hungarian society and become economically independent. For example, refugees are required to conclude an integration contract with and regularly report to the family support units of their local municipality as a condition for receiving any integration support. However, state-funded interpreters are not provided in this process, preventing any sort of direct communication between the refugees and their caseworker, who rarely speak foreign languages. Hungarian language education is not provided to refugees either."

- AIDA-rapport Hongarije, februari 2015, pp. 38-39 (ivm moeilijkheden gezinshereniging), http://www.asylumineurope.org/sites/default/files/report-download/aida_hungary_thirdupdate_final_february_2015.pdf

-European Asylum Support Office www.easi.europa.eu (nieuw stuk 5)

Terwijl verzoeker dus weliswaar in een zéér korte tijd de asielprocedure kon doorlopen en ook erkend werd, was de hele opvangperiode absoluut chaotisch en traumatiserend voor betrokkene, -die conform het gemeenschapsrecht en meer bepaald de Dublin verordening in Hongarije bleef voor de behandeling van zijn asielaanvraag, - in tegenstelling tot de meerderheid van vluchtelingen die langs dat land passeren.

Terwijl de situatie niettemin uitzichtloos was, nu betrokkene na de erkenning het opvangcentrum/detentiecentrum diende te verlaten, nadat hem in de maanden dat hij daar verbleven had geen enkele begeleiding naar integratie toe had gekregen en hij van de ene dag op de andere op straat werd gezet, zonder advocaat, zonder materiële of financiële bijstand en zonder enige talenkennis. Terwijl de verklaringen van verzoeker oprecht en éénsluidend zijn met de gepubliceerde rapporten (zie stuk 3).

Terwijl op geen enkel ogenblik blijkt uit het administratief dossier of deze rapporten werden geraadpleegd;

Terwijl niettemin ook nergens wordt betwist dat de verklaringen van verzoeker onjuist zouden zijn of de niet zouden stroken met de realiteit.

Terwijl zij dus voor waar dienen aangenomen te worden

Terwijl dus ook niet redelijkerwijze kan besloten worden dat de door verzoeker aangehaalde redenen "louter" van socio-economische aard zijn, dan wel nog te herleiden tot enig verschil in de toegang tot deze rechten omwille van verschillen in de algemene economische omstandigheden in de verschillende EU lidstaten.

Terwijl dit een onjuiste beoordeling van de zaken is, aangezien verzoeker duidelijk heeft gewezen op het racistische gegeven en het feit dat asielzoekers "als criminelen en terroristen worden behandeld/bekeken"; dit gegeven overstijgt uiteraard het socio-economische niveau, of nog het gegeven dat niet alle landen dezelfde standaarden halen; meer nog dit gegeven genereert precies het ontbreken

van een redelijke toegang tot de socio-economische rechten die een -in casu erkend- vluchteling normalerwijze moet kunnen genieten.

Uit de verklaringen van verzoeker, ondersteund door algemene rapporten, blijkt de racistische en discriminatoire aanpak van de vluchteling om hem af te schrikken om te komen/of te blijven mocht hij al binnen het land zijn geraakt.

Dat racistisch klimaat blijkt ook uit recente uittalingen van de eerste minister en wetsvoorstellen die momenteel besproken worden (zie document Hungarian Helsinki Committee).

Dit klimaat zorgt dat het voor vluchtelingen moeilijker is om huisvesting en een job te bekomen dan voor Hongaren, maar leidt ook tot gevallen van geweld. Zie bijvoorbeeld:

- Commissioner for Human Rights of the Council of Europe, Report following his visit to Hungary from 1 to 4 July 2014, CommDH(2014)21, 16 december 2014, §§74-97, <http://www.refworld.org/docid/54905c1d4.html>

- Hungarian Helsinki Committee, maart 2015, p. 4, <http://lhelsinki.hufwp-content/uploads/Asylum-2015-Hunparv-press-info-4March2015.pdf>

- Minority Rights Group International, State of the World's Minorities and Indigenous Peoples 2014 - Hungary, 3 July 2014, available at: <http://www.refworld.org/docid/53ba8dedb.html>

CPT, Report to the Hungarian Government on the visit to Hungary carried out by the European Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CPT) from 3 to 12 April 2013, CPTInf (2014) 13, 30 april 2014, §§12-15, <http://www.cpt.coe.int/documents/hunl2014-13-inf-ençt.pdf>

"It also heard some accounts of verbal abuse, including of a racist nature, by police officers during actual apprehension, in the course of questioning and during subsequent detention in police holding facilities."

- <http://lhatecrime.osce.org/hungary>

-De bestreden beslissing stelt tenslotte inzake verzoekers "concrete situatie" situatie en "het feit dat het opvangcentrum bewaakt werd door politieagenten en dat het personeel racistisch omging met de vluchtelingen" stelt dat dit "niet oploopt tot een situatie van onmenselijke of vernederende behandeling"; Terwijl deze beoordeling helemaal niet aanvaardbaar is; deze redenering miskent de essentie van het onderzoek, nu racisme per definitie inhoudt dat "de ander" wordt gediscrimineerd en vernederd omwille van dit "anders zijn"; racistische behandeling kan wel degelijk oplopen tot een onmenselijke of ontterende behandeling en de bestreden beslissing miskent de concrete elementen die verzoeker heeft aangehaald in zijn gedetailleerd relaas omtrent zijn verblijfsomstandigheden in het centrum.

Een aandachtige lezing van de aangevoerde argumenten duidt derhalve op een onzorgvuldige en onjuiste beoordeling waarbij een bepaalde beslissing dient gemotiveerd te worden, doch waarbij de aangehaalde motieven juridische en feitelijke grondslag missen; dit stemt overeen met het ontbreken van een deugdelijke motivering.

3.Dat de bestreden beslissing geen enkele poging doet tot een minimaal onderzoek van de toestand van erkende asielzoekers in Hongarije en hun toegang tot de sociale en economische rechten; mbt tot de individuele toestand van verzoeker, neemt zij geen enkele van zijn verklaringen au sérieux in het licht van artikel 48/3 en/of 48/4 Vw. en onderzoekt zij niet in welke toestand hij zal terechtkomen in geval van terugkeer; terwijl dit de essentie is van de vraag naar de nood tot internationale bescherming. Het feit dat betrokkene bij het verlaten van het opvangcentrum onmiddellijk naar België is vertrokken, betekent niet dat de Belgische overheid niet moet nagaan in welke situatie de betrokkene zou terechtkomen bij terugkeer naar Hongarije.

Indien het mogelijk is dat een transfert van een kandidaat vluchteling naar Hongarije in het kader van de Dublin procedure strijdig wordt gevonden met artikel 3 EVRM (zie arrest Tarakhel) dan is het uiteraard ook mogelijk dat een erkend vluchteling geen reële bescherming heeft in een EU land, temeer daar hij eveneens, zoals in het arrest Tarakhel, wijst op het gebrek aan sociale bijstand, huisvesting en toegang tot sociale en juridische diensten.

Hoe dan ook is het feit dat er verschillende rechten zijn verbonden aan de status overeenkomstig het gemeenschapsrecht, geen enkele garantie voor de effectieve toegang tot die rechten voor de individuele erkende vluchteling, in casu verzoeker. Zoals gezegd is het - naar analogie van het arrest M.S.S c/ België - zo dat het vermoeden dat een EU staat zijn gemeenschapsrechtelijke verplichtingen naleeft, weerlegbaar is.

De beslissing schendt de aangehaalde wetsartikelen alsook de aangehaalde rechtsbeginselen en dient daarom vernietigd te worden.

Er wordt opgemerkt dat verweerster geen nota heeft neergelegd. "

3.2. Daargelaten het feit dat een schending van de artikelen 20 tot 35 van de richtlijn 2011/95/EU niet rechtstreeks kan worden ingeroepen, merkt de Raad op dat de bestreden beslissing niet werd genomen met toepassing van deze bepalingen. Verzoeker kan er zich bijgevolg niet dienstig beroepen.

Dit middelonderdeel is onontvankelijk.

3.3. Wat de aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht betreft, zoals bepaald in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991, merkt de Raad op dat verzoeker via een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing kennis heeft van zowel de feitelijke als de juridische overwegingen die ten grondslag liggen van de bestreden beslissing. Bijgevolg is de bestreden beslissing uitdrukkelijk gemotiveerd. Bovendien blijkt verzoeker de motieven van de bestreden beslissing te kennen aangezien hij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in het verzoekschrift.

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

2.4. Wat de voorgehouden schending van artikelen 57/6/3, § 4 en 48/5, § 4 van de vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel betreft en wat het bestaan van een manifeste appreciatiefout betreft, merkt de Raad vooreerst op dat verzoeker niet aantoonde dat de bestreden beslissing niet werd genomen na een zorgvuldig en individueel onderzoek. In de bestreden beslissing, en dit vindt steun in het administratief dossier, wordt vermeld dat verzoeker werd gehoord door de Commissaris-generaal op 19 mei 2014. Verzoeker, die op dit ogenblik ook al werd bijgestaan door zijn advocaat, heeft nagelaten om zijn aanvraag te documenteren omtrent zijn psychologische kwetsbaarheid en omtrent de voorgehouden algemene situatie in Hongarije voor erkende vluchtelingen.

De bestreden beslissing gaat in op de individuele situatie van verzoeker die als Syrisch onderdaan in Hongarije als vluchteling werd erkend in 2013 en op de verschillende pertinente elementen ter beoordeling van verzoekers asielaanvraag. Er wordt toegelicht dat in toepassing van artikel 57/6/3 van de vreemdelingenwet enkel nog wordt onderzocht of verzoeker zich nog kan beroepen op de bescherming van Hongarije. De bestreden beslissing gaat daarbij in op het feit dat verzoeker zich beroept op de slechte levensomstandigheden in Hongarije, op het feit dat hij in Hongarije in het opvangcentrum van Bicske verbleef en de situatie daar, op het feit dat hij geen onderdak kon vinden omdat hij de taal niet machtig is en op het feit dat hij op 28 februari 2014 het opvangcentrum definitief diende te verlaten.

Verzoeker vreest bij terugkeer een schending van artikel 3 van het EVRM en doelt hierbij op de mensonwaardige omstandigheden waarin hij zou terechtkomen waarbij hij niet in zijn levensbehoeften kan voldoen.

Verzoeker stelt dat geen rekening werd gehouden met de voorgeschiedenis van verzoeker, die reeds eerder Griekenland verliet omwille van de angst voor racistisch geweld waartegen de politie geen bescherming kon bieden. Dit argument waarbij verzoeker verwijst naar zijn situatie in Griekenland is echter niet dienstig in de beoordeling van de vraag of verzoeker nog bescherming geniet in Hongarije. Bovendien heeft verzoeker verklaard dat hij nooit asiel heeft aangevraagd in Griekenland en er nooit als erkend vluchteling heeft verbleven.

De bestreden beslissing stelt terecht dat de brief van de psycholoog van algemene aard is. De inhoud van deze brief van 29 april 2014 is immers beperkt tot de vermelding dat verzoeker wordt opgevolgd in het CARDA in Yvoir. De bestreden beslissing werd op 24 maart 2015 genomen, zodat verzoeker, die werd bijgestaan door zijn advocaat op het ogenblik van het CGVS-interview van 19 mei 2014, de mogelijkheid had om deze kwetsbaarheid op een meer concrete manier te documenteren. Ook het stuk 4 van het verzoekschrift (Rapport van psychologische opvolging van 17 november 2014) dat niet voorlag op het ogenblik van de bestreden beslissing, is in dit opzicht niet dienstig. De Raad kan bij zijn wettigheidstoetsing slechts rekening houden met de stukken die voorlagen op het ogenblik dat de Commissaris-generaal de bestreden beslissing nam. In zoverre verzoeker stelt dat hij een bijzondere kwetsbaarheid heeft als *“asielzoeker”*, acht de Raad dit betoog niet compatibel met het feit dat verzoeker werd erkend als vluchteling in Hongarije.

Verzoeker beroept zich op de mensonwaardige levensomstandigheden in Hongarije, zoals hij deze heeft beschreven voor zijn verblijf in het opvangkamp Bicske. Hij maakt melding van het feit dat veel asielzoekers zelfmoord pleegden of stierven door ziekte en gebrek aan passende medische begeleiding,

dat hij zelf ook aanwezig was tijdens het bezoek van de VN delegatie die trouwens een onderzoek heeft gedaan naar de slechte opvangomstandigheden (stuk 3 van het verzoekschrift). Verder neemt hij het beleid van Hongarije op de korrel dat erop gericht zou zijn de immigratie te vermijden. Hij is van mening dat de Commissaris-generaal een manifeste beoordelingsfout maakt door het bestaan van de socio-economische problemen te minimaliseren of te miskennen.

In zoverre verzoeker zich beroept op bijkomende documenten aangaande de algemene situatie in Hongarije (waaronder stukken 3 en 5 van de synthesesamenvatting), herhaalt de Raad op dat hij in het kader van zijn wettigheidstoetsing slechts rekening kan houden met de stukken die voorlagen op het ogenblik van de bestreden beslissing. Bovendien merkt de Raad op dat verzoekers eigen verklaringen op een voldoende zorgvuldige wijze in overweging werden genomen, zodat het louter verwijzen naar algemene rapporten niet kan volstaan om een schending van de aangehaalde bepalingen aan te tonen.

Betreffende de kritiek dat de situatie voor asielzoekers in Hongarije ondermaats is, merkt de Raad op deze toelichting niet dienstig is aangezien verzoeker geen asielzoeker, maar een erkend vluchteling is. Bovendien motiveert de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“In casu heeft u geen elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Hongarije verlaten heeft omwille van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. In het kader van uw huidige asielaanvraag beroept u zich op uw levensomstandigheden in Hongarije. U verklaart dat u van 28 augustus 2013 tot 28 februari 2014 in het opvangcentrum van Bicske verbleef. U stelt dat er chaos heerste in het opvangcentrum en dat u pas na drie maanden een eigen bed toegewezen kreeg. Daarnaast verklaart u dat het personeel racistisch was en de asielzoekers als criminelen en terroristen behandelde. U stelt dat er in die periode een delegatie van de Verenigde Naties op bezoek was gekomen om de levensomstandigheden in het opvangcentrum te onderzoeken, maar dat dit slechts een schijnvertoning was. Voorts hekelt u dat u op 28 februari 2014 de toegang tot het opvangcentrum werd geweigerd omdat u een maand eerder was erkend als vluchteling en aldus zelf een onderkomen diende te zoeken. Na een geschil met de bewakers, mocht u nog enkele dagen in het opvangcentrum blijven en intussen hebt u geprobeerd om onderdak te vinden. U stelt echter geen woonplaats te hebben gevonden omdat u geen Hongaars sprak. Toen u enkele dagen later definitief het opvangcentrum diende te verlaten, hebt u onmiddellijk het vliegtuig genomen naar België. Dient hier echter te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde redenen voor uw vertrek uit Hongarije in 2014 van louter socio-economische aard zijn.

In deze verschilt uw situatie van een erkend vluchteling grondig met de situatie van een asielzoeker. U geniet als erkend vluchteling binnen de EU van een bijzondere bescherming tegen refoulement. Alsook zijn, overeenkomstig het Europees gemeenschapsrecht, aan uw vluchtelingenstatus een verblijfsrecht en verschillende rechten en voordelen verbonden inzake de toegang tot werkgelegenheid, sociale zekerheid, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratievoorzieningen. Het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische omstandigheden tussen de verschillende EU-lidstaten doet hieraan geen afbreuk. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze toegang heeft tot huisvesting, werk en andere sociale voorzieningen, geldt dit eveneens voor vreemdelingen die de vluchtelingenstatus verkregen hebben binnen de EU. De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan erkende vluchtelingen rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, houdt in uw hoofde geen vervolging in overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van dezelfde wet. U werd als vluchteling erkend in Hongarije, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan uw vluchtelingenstatus en waarvan u gebruik kunt maken.

Voor wat betreft uw concrete situatie, het feit dat het opvangcentrum werd bewaakt door politieagenten en dat het personeel racistisch omging met de vluchtelingen, dient vastgesteld dat dit niet oploopt tot een situatie waarin men kan spreken van een onmenselijke of vernederende behandeling. U haalt geen concrete elementen aan waaruit dit immers zou blijken. Dat u het opvangcentrum op een bepaald moment diende te verlaten, lijkt bovendien een logisch gevolg te zijn van het feit dat u een maand eerder was erkend als vluchteling. U stelt dat verschillende organisaties u hadden beloofd om huisvesting te helpen zoeken, maar dat ze dit niet hebben gedaan. Deze gang van zaken lijkt echter niet te kunnen worden herleid tot u persoonlijk, maar lijkt een algemeen gegeven te zijn in de opvangcentra. U verklaart immers dat veel mensen de opvang verlieten zonder een dak boven hun hoofd te hebben. Uit uw verklaringen blijkt daarenboven niet dat u doorgedreven pogingen heeft ondernomen om een woonplaats te vinden. U stelt immers dat u onmiddellijk nadat u het opvangcentrum diende te verlaten, naar België bent vertrokken.

Door deze manier van handelen kan het CGVS dan ook concluderen dat u de indruk wekt heel snel naar België te zijn gekomen en dat u tijdens uw verblijf in Hongarije weinig of geen moeite hebt gedaan om huisvesting te vinden of om de Hongaarse taal te leren of werk te zoeken (CGVS, pp. 11-13).

In het licht van bovenstaande vaststellingen kan er bijgevolg vanuit worden gegaan dat uw fundamentele rechten als vluchteling verzekerd zijn in Hongarije, dat Hongarije het non-refoulement beginsel naleeft, evenals dat uw levensomstandigheden er niet als onmenselijk of mensonterend kunnen worden beschouwd zoals bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en Fundamentele Vrijheden.”

Ten overvloede merkt de Raad op dat de mogelijkheid tot terugkeer eveneens werd onderzocht. Ook op dit punt motiveert de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“Het Commissariaat-generaal onderscheidt voor het overige geen concrete elementen waaruit kan blijken dat u verhinderd zou zijn om zich terug naar Hongarije te begeven en zich toegang te verschaffen, rekening houdende met uw geldige Hongaarse verblijfstitel, zoals blijkt uit uw verklaringen en de neergelegde stukken.”

Ook vermeldt de bestreden beslissing terecht dat verzoeker op 16 december 2013 werd erkend als vluchteling, waarbij de Raad dient vast te stellen dat verzoeker op deze basis een identiteitskaart heeft verkregen geldig tot 22 januari 2024.

De motivering van de bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier en is geenszins kennelijk onredelijk. Een schending van de aangehaalde bepalingen wordt niet aangetoond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig juni tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP